

Михю Приховъ—адвокатъ
Д-ръ Д. Новачевъ—медику
Хр. П. Капитановъ—адвокатъ

КУРИЕРЪ

Цена 3 лей

ОБЪЯВИТЕЛЬ Л. П. СТАНЧЕВЪ

Государственный банк 600 лей

32

НОВИЯТЪ
Указъ подписанъ отъ

София 12. Указа за новия кабинетъ е билъ подписанъ на 11 т. м. вечерта отъ Царя.

Листата на новия кабинет е следната:

М-ръ, председателъ и министъръ на вътрешнитѣ работи Андрея Ляпчевъ. На външнитѣ работи Ат. Буровъ. На войната Ив. Вълковъ. На Желѣзницитѣ Рашко Маджаровъ. На благоустройството Сл. Василевъ. На Земледѣлието Д. Христовъ. На финанситѣ Молловъ. На търговията Бобошевски. На правосъдието Кулевъ. На просвѣтата. Найденовъ.

София 12. Следъ дълги съвещания на мнозинството е било постигнато съгласие да бжде поднесена на Царя листа за новия кабинетъ, въ която влизатъ всички досегашни министри, запазвайки мѣстата си, включително и ^{сп} военния генералъ Вълковъ. Новия министъръ въ кабинета е само Рашко Маджаровъ, който заема министерството на желѣзницитѣ.

Съ тая окончателна
листа г-нъ Ляпчевъ се

яви
реца и
Царя.

София 12 на излѣзане отъ двореца Ляпчевъ бѣ посрешнатъ отъ кореспондентитѣ и на въпроса: Какво стана г, Ляпчевъ отговори: —Свърши се най-после:—Рашко Маджаровъ стана мръ на желѣзниците. Утре ще излѣзе указа. Никакви други промѣни.

Следъ това г. Ляпчевъ отиде въ дома на г-жа Каравелова, кжде-то поздрави Рашко Маджаровъ и престоя само 15 минути.

Смѣта се, че този кабинетъ е преходенъ. Той ще има да приеме заема, а следъ това ще се пристъпи къмъ широка реконструкция, а твърде е възможно и къмъ нови избори.

Тъй както се разреши кризата—тя се посреща съ изненада. Смята се, че Цанковъ е крайно недоволенъ, и че той е намерилъ за претекстъ, че е боленъ за да не участвува в частното заседание на мнозинството.

Случайно бяхъ се отбилъ
въ редакцията и тъкмо що
група селянци питаха защо
не се печати въ Подлмст-
никъ зайочнащиятъ романъ
„Подъ Игото“.

Едно малко момченце навърно експедиторъ обявяваше:

—Преставаме да го печатимъ по причини съвсемъ деликатни и съвсемъ неза-
висящи отъ насъ.

—Цензура! кажи го момче, ние разбираме отъ тия работи—обади се единъ.

—Охо? И азъ го разби-
рамъ—прибърза момчею,
някакъ гордо и достойно—но
нашиятъ редакторъ така
казва, който го запитува....

—Значи, по деликатни
причини, а ?...

На готово

Лозяиша „Гази баба“. Вечер. Недалеч оџ стария
сборенъ бюфетъ лежи пж-
дарина на грѣбъ, дими цига-
раиша си и презъ гостия
дими, що изпуца отъ уста
та си, премрежва оџ къмъ
звездитъ.

Ненадейно задрънка каруца и се спира до самата съборена стена. Каруцаринът, здравенякът, почва да товари камъните от стената и мърмори на себе си:

—Дяволъ го взелъ, уменъ чорбаджия имамъ. Всичко върши на готово. Ойъ гдѣ видялъ тия камъни, и хопъ!

(следва на 2-ра стр.)

ДОРА ГАБЕ

Въ колонитѣ на нашия вестникъ, читателитѣ срещнаха подробно изложение на извънредно интереснитѣ конферанси на нашата любима добр. поетеса—Дора Габе—Пенева. Дете на нашия градъ, израстнала всмуквайки отъ жизненитѣ сокове на Златна Добруджа, тя я обича безгранично и я възпява всестравно въ своитѣ ценни високо художествени творения.

Голѣма беше радость-
та и, когато бжде пока-
нена отъ неуморния кул-
туренъ дѣецъ Октавиянъ

Мошеску, да държи няколко конферанси във Свободния Балчисшки Университетъ.

Съ радост прие вед-
нага предложението и
чакаше съ нетърпение
денътъ опредѣлен стъго-
рано. Лично аз не можах
да присъствувамъ на кон-
ференситъ и по-редица
съображения, но както
ми разправятъ, тя се е
превърнала пакъ на оно-
ва гальовно и жизнера-
достно палаво дѣте, как-
вато е била тя идвайки
на чело на башинитъ си
пълни съ жито коля на
скеля въ градъ Балчикъ.

Широко е разваряла

своитѣ мили и всеоблѣ-
хващи съ благостѣ очи
при виждането на без-
крайната морска ширѣ
или въ страховитѣ тре-
петѣ ги е притваряла
при минаванието по-край
раскрилитѣ бездни по-
край прословития „Байръ
Баши“. Но тя си спомня
за тихитѣ нощни съзерца-
ния, когато луното благо
е цѣлувало кадифияна тай-
коса, а тя седнала на
най-голѣмия надморски
баирѣ, унесена и вдѣх-
новена е слушала рома-
на на вълшебната пѣсень
на морскитѣ вълни и може
би тук първи пѣтъ ранена
отъ неизбежната стрела

на Амура си е граждала
рицарски замъци, въ ко-
ито тя е била вълшебна
та приказна царкиня.

Може би и затова тъй
много обича Балчикъ.

Сега, когато керванът на годините е преминал половината житейска пустиня, тя отново се завърна във любимото приморско оазисче, което и възкресява залатните детски дни.

И пакъ напредъ, поде далечъ отъ насъ въ жестоката житейска пустиня.

Едничката ни утеха, — по-често да си спомня за насъ, а съ това и за своето отминало щастие...

Все, готовички, отделяни, четвъртити—само да сипрошиш

Въ това време пидарина туря ржка на рамото му.

—Стой! кой си ти?

—Азъ ли? Азъ съм чиракът при моя чорбаджия, .. ама ти го знаеш... дете казватъ, че има много пари, давалъ подъ лихва, .. И кръчма има и на кавалъ свиря....

Чиракътъ изреждаше бо-

гатствата на чорбаджията си, когато пидарина хвана поводитъ на конетъ и каза:

—Хаиде, сега въ община-та. И тръгнаха. По пътя, наивниятъ бесарабецъ, (защото чиракътъ бѣше бесарабченинъ) разправяше на пидарина за умния и сѣособния свой чорбаджия, който всичко вършелъ, като на готово.

П. К-ски.

Тяню Приховъ—адвокатъ

Въ отговоръ на г. Е. Замфироу

Г-нъ Замфироу, въ брой 2038 отъ в. „Лупта“ н. г. като помѣнава въ въпроса за „Славизъмъ и добруджанския въпросъ“ подигнатъ въ в. „Миръ“ отъ София, прави плитки разсждения върху етнографията и историята на цѣла Добруджа, като от-казва категорично съществуването на българския елементъ, даже отказва виденото съ собственитъ си очи българското очибиеще болшинство въ Кадрилатера (Южна Добруджа), когато се избираше за депутатъ тукъ въ Южна Добруджа.

Статията му е крайно едностранчива по въпроса и затова смѣя въ кратце, колкото мѣстото позволява въ в. „Куриеръ“ да попълня другата страна на статията му, да видятъ читателитъ самата истина и безпристрастно да си дадѣтъ я с на представа по въпроса толкова пѣти изкълчвамъ отъ заинтересовани „историци и етнографи“—„sui generis“.

Самото име Добруджа, води началото си отъ славянския воевода Добротичъ. А колкото на въпроса: кому принадлежи исторически и етнографически Добруджа, това най-старата и най-модерната нейна история ни казва, че първомяна Аспаруховия народъ—българи, а по-после следъ тѣхъ на источната римска империя, подъ царуването на Трояна, а после на турскитъ султани (500 год. до 1878 год.)

Колкото се отнася етнографически по народна-селение, Добруджа си е смянила физиономията периодично споредъ войнитъ, които сж били причина за стигането и завладяването на Цариградъ—ключътъ на Европа и Азия. Тя е булвардътъ и широкиятъ пътъ на Русия за Цариградъ. При всѣка минала война населението на Добруджа се е изселвало и бѣгало отъ ужаситъ и а минаващитъ войски и пакъ, постепенно се е завръщало и застроявало унищоженитъ си селища.

За сведения, можемъ да провѣримъ описанията и а достовѣрни източници като: историка Иричекъ, професоръ Иширковъ, Т. Икономовъ, пжтуванията на учения Евлия Челеби въ XVII вѣкъ, Д-ръ J. Weiss, етнографически музей въ София, Архивата на Русенската митрополия и пр. пр.

Това преселение на народитъ най-вече е ставало между турци и българи, които най-вече сж населявали цѣлата Добруджа. А българското население повече се е задържало въ тая земя благодарение на това, че обича земята си, която усилено работи и се привързва къмъ нея до фанатизиране, като я увеличава постепенно.

Нѣ ще отговарямъ на почитаемия г-нъ, каква е била и какво е днесъ „стара добруджа“, следъ толкова войни и изселвания. Нека като човѣкъ, който иска да се освѣтли чрезъ истината, научи рапортитъ на окръжнитъ управители на гр. Тулча и Кюстенджа отъ 1881 год. до министерството на просвѣщението и ще види колко училища и черкви сж имали българитъ въ северна Добруджа, отъ които рапорти се вижда, че началото на училищното дѣло на ромънски езикъ започва следъ Руско-Турската война отъ 1878 год. и то между мѣстното туземно българско многобройно население, както е и днесъ ромънски училища съ ученици българчета.

Да оставимъ старата северна Добруджа и да видимъ какъ придѣква г. Замфироу, чистиятъ по произхождение ромънецъ, оамата очевидна истина за населението на Кадрилатера.

„Această provincie n'a fost niciodată slavă“..... и по-надолу продължава „че единичниятъ критерий за разрешение на етнически въпроси на единъ народъ е да се видятъ наименованията на заселенитъ мѣста, дето той си приживялъ миналото то и заключава, че понеже наименованията на селата и градоветъ тукъ сж турски провинцията, „Кадрилатера“ е турски и трѣбва по неговата теория да я признаемъ въ „владение—кандоминиумъ“ между турци и българи и понеже отъ 1924 год. турскитъ наименования на селата напр. Карапелитъ, се преведе точно на ромънски Стежарулъ; Дуванъ-Юваси—Вултуреси Касимъ—св. Мимитру (Димитровъ—денъ); Добричъ—Х. О. Пазаржикъ, по-право и логично и Ромънътъ трѣбва влезе въ тоя кандоминиумъ, понеже по новитъ наименования на селата и околнитъ днесъ тя до ка-зана „етнографически“, че сж чисто ромънски съ единичното

само изключение, че сж населени съ чисто българско старо население.

Така се пише история и етнография и се затвърдяватъ „историческитъ права“ на завоеванитъ народитъ !?

Но, не е само това доказателство споредъ г. Замфироу, че тая провинция е била турска, а не българска, или друга, амитрѣбвало да се видятъ и прочетатъ турскитъ гробища днесъ, за да се види самата истина.

Защото християнитъ нѣматъ такива да стърчатъ надъ земята. (Дървенитъ кръстова гниятъ и не оставатъ следи, като турскитъ). При това, въ Букурещъ се основа и „крематориумъ“ за горене на мъртвитъ. Така, че ние, християнитъ, нѣма съ какво да докажемъ на бждащитъ историци „а la Zambiroli“, ако нѣмаме гробища съ камъни, а че нѣкога е имало ромънци въ Букурещъ и че имаме исторически и етнографически праа надъ него. „O! Tempora, O! mores!“.

Отъ тукъ следва, че Добруджа е турска и трѣбва „condominium“!!

Въ отговоръ на цитата му отъ книгата на г-нъ L. de Lannau—„La Bulgarie d'hier et de demain“, на стр. 160, а не 161, както цитира г. Замфироу, се казва за село „Алфатларъ“ е д н о много годѣмо българско село..... „Думата „българско“ авторътъ на цитата я преглътналъ и доказва, че е ромънско, защото видялъ г-нъ de Lannau едно 3—4 годишно русо момиченце, на което баща му по изключение билъ съ бѣлъ калпакъ показвалъ ромънскѣто си потекло. И г-нъ Замфироу намира, че преди 1913 год. г-нъ de Lannau е написалъ историята на добруджа съ всичкитъ бѣли ромънски калпаци и доказалъ, както съ турскитъ гробища етнографията на с. Алфатларъ, че е било чисто ромънско село съ единъ „бѣлъ калпакъ“. презъ 1912 год. когато г-нъ de Lannau е правялъ история. а не политика!!!!. както г-нъ Замфироу!!

И така „славянскиятъ въпросъ“ въ „турската Добруджа“ е едно въображение,

ако ли не едно „pop sens“ за г-нъ Замфироу, и всички избиратели ромънски поданици българи и ромънци да държатъ смѣтка, когато гласуатъ за историка етнографъ“, като г-нъ Замфироу, да го пратятъ въ турскитъ гробища да се избира като депутатъ или сенаторъ.

А колкото за с. Алфатларъ, тамъ, нека бѣлиятъ калпакъ го изберо за селски кметъ.

Четете и разпространявайте въ

„Куриеръ“

ОБЯВА — ОБЯВА Модерна химическа Текстилна бояджийница „ЛУКСЪ“

на

Ганчо Господиновъ

Базарджикъ—Клснъ — Теке — Батова
ул. А. И. Куза № 15 срещу Землед. Синдик. Банка

По случай настоящия сезонъ е снабдена съ най трайни на свѣтлина и пране Германски бои и химикалии, 1 боядисва: Шаеци, а) разни тѣговски платове, преди за килими и трикотажа на най модни цвѣта. б) и кожухарски кожи: шпанки, палаци и баани, лисици, вълчи и заешки кожи за якимуншони съ Насо бои.

2) Изчиства химически: всѣкакви петна и облеклото и ги глади като нови—специалистъ.

3) Пребоядисва: Вълнени, копринени, памучни и ленени, Дамски, Мажки и Дѣтски дрехи.

4) Обръща, префасонира и боядисва: мажжки сукнени шапки съ нови гарнитури белосва сламени шапки

5) Окенджосва: съ гланцови мукави разни платове, чаршафи и пристилки

6) Валя най бързо и хубаво: шаеци, аби и чаршафи на бара въ батовските водни тепавици и

7) Продава бои за домашно употребени съ наставления нацени най-износни.
Посетете всички за уверение

Изработва специалистъ химикъ бояджия
Дипломиранъ презъ 1911 год. въ Сливенъ

Ганчо Господиновъ

Частна клиника на Д-ръ Д. Шишковъ

Хирургъ-Гинекологъ-Акушеръ

Улица Русенска № 2 — Варна — Телефонъ № 63

За лѣкуване на лѣгло и амбулаторно всѣкакви бои и осигурени при фонда „Обществени осигуровки“

Използватъ се лѣчебнитъ свойства на: РЕНТГЕНОВИ апаратъ (за преглеждане фотография и лѣчение) дигармия, арзонвализация, кварцова лампа, пантостатъ пр. За изследване на: урина, кръвъ и пр. има лаборатория, микроскопъ и всички приспособления за извършване на всѣкакви хирургически, гинекологически, акушерски и други операции.

Ценитъ сж почти приравнени съ държавнитъ лѣчебни заведения.

БЕЗСПОРНО КОНКУРЕНЦИЯ

Търсете и купуватъ винаги преснитъ, дозрели здрави и не натѣртени отъ п

Сини сливи

отъ най близката до града

Овощна Градина

„Ферма мѣна“ въ село Буруджа-Билъ, който плодъ ще задавали вкуса на консуматори, гарантира хигиеническитъ условия по продажба на плодоветъ.

Сжобщава Ферма Мѣна.

ПРОДЪ ВАМЪ ПРОДАВА

Двуетажни люкяни КЪЩА, въ на ПИАЦА ПЪЧЕЙ (Ша-търа на града, съ 3 драфана) № 27 и 30 — салонъ, изба, удобна

На улица ИЛЯНА живѣене, дворъ 2000 м. и шопронъ. Условия износни споразумени въ Редакцията.

Справка
СТ. АБАДЖИЕВЪ

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

ОКОЛО КАТАСТРОФАТА НА СЕВЕРНИЯ ПОЛЮСЪ

Агенция Сефани отъ Римъ съобщава, че издирванията презъ последно време за изчезналиятъ отъ цейелина „Италия“, въпреки старанията на параходитъ „Красинъ“ и „Браганза“ сж останали съвсемъ безрезультатни. Амундсенъ и Гилбо се считатъ за окончателно изгубени.

Понеже зимата наближава и атмосфернитъ влияния се оказватъ противни, парахода Браганза още утре щълъ да се върне. Сжщо и „Чита ди Милано“ щълъ да напусне Шпицбергъ за 15 т. м.

Комплотитъ в Европа

Парижъ 12 — Испанската полиция е сполучилъ да разкрие единъ голъмъ комплотъ противъ режима на Примо де Ривера. Властитъ сж арестували повече отъ 200 души въ Мадридъ, Барселона, Валенца и Саргоса. Правителството е господаръ на положението.

Парижъ 12 Полицията отъ Лисабонъ е открила единъ новъ комплотъ. Водителитъ били арестувани. Въ околноститъ на града се намерило единъ депо-

зитъ отъ 36 бомби и други взривни вещества.

Парижъ 12 — Отъ Москва съобщаватъ, че обществената безопасностъ вчера е арестувала нѣколко висши офицери отъ червената армия, уличени въ комплотъ противъ съветското правителство.

Българъ 12 — Властитъ отъ Любляна арестували редактора на националния в. „Оржунъ“ и инженеръ Кранжъ. Въ „Новостъ“ отъ Загребъ съобщава, че въ с. Врхничъ (Словения) полицията е открила единъ голъмъ складъ отъ оржжия и муниции.

Македонцитъ заплашватъ

Виена — Съобщаватъ отъ София, че макед. революц. комитетъ е от правилъ едно писмо до г. Цанковъ и Буровъ, съ което ги кани да прекратятъ преследванията противъ македонската организация и нейнитъ членове. Въ противенъ случай. Цанковъ и Буровъ ще бждатъ осждени на смъртъ отъ страна на рев. комитетъ, които ще намерятъ средства за изпълнението на присждата.

Нова рев. организ. въ България

София 12 — Правител-

ството е сполучило да открие една нова революционна организация която имала за цълъ да поднови дейтелността на бившата комунистическа партия, която биде разтурена следъ атентата отъ катедралата въ София.

Властитъ сполучили да арестуватъ 15 члена отъ шая нова рев. организация, като се установило, че шя била субвенционирана отъ Москва и други рев. центрове отъ странство.

Бившата руска царица въ агония

Отъ Копенхага съобщаватъ, че бившата царица, вдовицата на Александъръ IV била тежко болна. Тя била на 81 год. възраст и нѣма никаква възможностъ да оздравѣе.

Ляпчевъ съставя кабинета

София 12 — Ляпчевъ е получилъ отново мандата за съставянето на кабинета. Парламентарното болшинство е изказало пълното си доверие спрѣмо Ляпчевъ, като го упълномощило да състави листата на новото правителство и я представи на Царя.

Министерската криза е била разрешена с ъ

влизане въ правителството на Рашко маджаровъ, който министъръ на железницитъ.

Австрия и Германия

Виена 13 — Въ Салзбургъ се откри вчера 35-я конгресъ на немскитъ юристи на който сж присѣдствували близо 1000 врависти отъ Германия, Австрия Чехославия, Унгария и др.

При откриването на конгреса г-нъ Кохъ Версеръ, немския министъръ на правосъдието, въ своята речъ е изтъкналъ мисията на немскитъ врависти, които между другото е казалъ:

„Конгреса трѣбва да подчертае важността на правото за самоопредѣлението на народитъ. Въ това отношение най-вече мисля за нашиятъ братя австрийци, вървамъ, че до като Австрийскитъ искъ за присѣдинение къмъ Германия не бжде удовлетворенъ, юриститъ сж длъжни да ни приближатъ до тая целъ по юридически пѣтъ. Никой не може да спре желанието на Германия и Австрия да създадѣтъ едно общо право“.

Въ заключение Шой е потвърдилъ, че ще дойде деъ, когато правната идея ще надвие и Австрия ще може да реализира присѣдинението си къмъ Германия.

Нова реколта въ Германия
Сведенията на последнитъ преценки.

Споредъ първитъ преценки на зърненото производство презъ текущата година, съобщени телеграфически на 31 августъ германското правителство въ международния земеделски институтъ, реколтата на всички зърнени храни, съ изключение на овеза, се предвижда да превишава както миналогодишната, така и срѣдната презъ петилѣтието 1922-1926. За пшеницата се предвижда едно увеличение съ повече отъ 2 милиона квинтала въ сравнения съ миналата година. Реколтата на ръжта ще превишава оная отъ 1927 год. съ 10 милиона квинтала. Реколтата на ечемика сжщо ще надмине миналогодишната и срѣдната презъ 1922-1926 съ 1 и половина милиона. За овеса, наопъки, се дава едно намаление съ 2 милиона квинтала спрямо 1927 год.

Абсолютнитъ цифри за производството сж следнитъ: пшеница 84,940,000 квинтала, ръжъ 78,130,000 ечмикъ 29,940,8000, овесъ 61,440,000 и лимецъ 1760,000 квинтила.

Чете и разпространявайте вестникъ
УРИЕРЪ

— 12 —

— 9 —

поема за червенитъ пламъци.

Но въ другъ единъ случай неговото влияние и дружба съ Люцкана бѣха дали по положителни и по полезни резултати. Той го запозна съ сложната и тънка наука за цвѣтята, съ емблематичното значение на багритъ имъ, и особения алегориченъ говоръ, който се изказва, чуто или нечуто — все едно, когато се подаде нѣкому едно каквото и да било цвѣте. Това бѣше приятна и сантиментална игра, създадена отъ въображението на старото романтично врѣме, доведена до най-голъмото си съвършенство презъ тия дни, когато благороднитъ и храбри рицари, напуснали за кратко време походитъ и биткитъ, замѣнили тежкитъ доспѣхи съ копринени дрехи и страусови пера, блѣскаво и галантно сж флиртували изъ широкитъ зали на замѣтитъ. Готовитъ рецепти на тая наука за сърцето инженерътъ бѣше намерилъ въ нѣкой отдавна забравенъ романъ, или въ покрититъ съ прахъ томове на нѣкой енциклопедия. Но тъкмо тая наука трѣбваше на Люцкана. И благодарение на къторжената и природна любовъ, която имаше къмъ профржената си и къмъ цвѣтята, той тѣй добръ усвои и изучи уроцитъ на итаженера, тѣй майсторски ги прилагаше и доразвиваше и отъ себе си вече, че не само засили търговията си, но тъкмо сега спечели най-полѣмата си слава.

Не само Люцканъ, но който и да билъ другъ

бота и всѣки пѣтъ свършваше съ загуба, защото човѣкъ съ мѣко и нѣжно сърце, не можеше да устоява на молбитъ на младитъ момичета, даваше имъ повече, отколкото трѣбваше и тѣй се разоряваше. Но материалнитъ щети не бѣха въ състояние да смутятъ тишината и блаженството на душата му. Защото Люцканъ бѣше и поетъ. Всички знаеха неговото знаменито стихотворение „Люцканъ гори въ червени пламъци“ — поема. Собствено, знаеха се само отдѣлни нѣкой строфи, защото издаването на цѣлото произведение Люцканъ отлагаше, докато получеше подкрепата, която споредъ него, му е била обѣщана отъ едно много високо мѣсто.

Възторжената и свѣтла душа на Люцкана бѣше създадена за свѣрталище на любовта. И наистина, като всѣки поетъ, той бѣше безумно влюбенъ и то въ най хубавото момиче въ града: Цвѣтана. Тя бѣше дъщеря на единъ отъ най-първитъ чифликчи въ околността. По една отколенна традиция, която заможнитъ семейства още пазѣха, Цвѣтана се учеше въ Робертъ-Колежъ въ Цариградъ, но всѣка ваканция прекарваше тука. Тя бѣше хубаво момиче, мургава, съ черни и замислени очи на сърна, съ една доста едра луничка на едната си буза. Въ града може би имаше похубави момичета отъ нея. Но туй, което липсваше на тѣхъ, а всички виждаха у Цвѣтана, бѣше тая не принудиена грация, това тъкмо благородство и

КИНЕМАТОГРАФИ

Бино МОДЕРНЪ „Сали дъщеря-та на цирка“

Великолепенъ филмъ въ 10 акта.
съ Карлъ Демпстеръ
Свири струн. оркестъръ

КИНО БРАГАДИРУ

„Розитъ отъ Югъ“

Салонна драма въ 8 голѣми части.
Свири военния оркестъръ

Търсенето на Амундсен прекратено.

Осло. 11. Французия крайцер „Страсбург“ и норвежкия кораб „Михаел Сарс“ прекратиха търсенето на Амундсен и Гилбо и се завръщат в Тромсее, където ще се отслужи панахида за погиналите.

Членове на руската експедиция от „Красин“ изказаха съболезнованията си по случай изчезването на Амундсен и Гилбо, спомена на които ще служи за примър на бъдещите поколения.

Около кабинета на Ляпчев.

Това заседание бѣ бойкотирано и от нѣкой отъ приближенитѣ му. Твърди се, че последнитѣ нѣма да гласуватъ заема, обаче, Ляпчевъ има вече нужното болшинство.

Макаръ и правилно постигнато споразумението—явно е, че въ отношенията между племената продължава изостреността и новата близка реконструкция едва ще може да задържи разпадането на сговора.

Читателите на Куриеръ

До г. председателя на Българ. Насителство отъ гр. Кюстенджа.

Понеже бѣхте обеща-ли въ годишното общес. събрание, че ще напра-

вите нужнитѣ постѣпки и ще се погрижите за премѣстването ако не на 4-тѣхъ отдѣления на основн. ни училище, то само на I-во и II-ро отдѣл (причинитѣ на което Вие много добре знаете) и тъй като учебната година почти почва, а до сега не се неаправено нищо, то помоленъ съмъ отъ страна на група граждани да Ви запитамъ какъ ще разрешите този твърде важенъ въпросъ.

Не ще подчертавамъ, че премѣстването поне на I-во и II-ро отдѣление се налага и трѣбва да се направи и то още тази година. Самиятъ интересъ на училището налага това.

Да видимъ.

Д. Н. Минчевъ

ВЕСТИ

—По шосето между Балчикъ и Каварна, автомобилътъ № 588, въ който се намиралъ адвокатъ г-нъ Нику Петру, се обърналъ въ единъ грапъ.

Автомобилътъ силно се повредилъ, а шефъ-ора и адвоката се спасили безъ никакви рани.

—Отъ Бабадагъ ни съобщаватъ че автомобилъ отъ Базаржикъ № 104, воден отъ шофеора Христо Алксовъ Христовъ, идящъ отъ Тулча, и минавайки съ голѣма бързина презъ града се блѣсналъ върху една каруца на-товарена съ дърва.

—Научаваме се, че въ с. Ожакъой, Силистренско, следствие на едно

спречкване между двама младежи—единиятъ колонистъ-македонецъ, а другия балгаринъ—колониститѣ — македонци отъ околнитѣ села вкупомъ нападатъ с. Ожакъой и почватъ побоища надъ всички жители.

Случаятъ се анкетира.

—Въ петъкъ 9 ч. вечерта автомобиля № 243, каранъ отъ единъ непитенъ шефъоръ вървейки съ голѣма бързина—60 кл. въ часъ, на 1 клм. задъ Дениклерско го ханче, сблъсква се съ една каруца, пълна съ варзаватъ.....

Момичето Анка Иванова, което идвало отъ Силигра било тежко наранено въ главата и едната ръка.

Нашиятъ съредакторъ г-нъ Д-ръ Новачевъ, който се намиралъ въ машината се е отгвалъ като по чудо безъ никакви повреди. Силно повредената машина била напусната по срѣдъ пътя отъ изпратения шефъоръ който е избѣгалъ незвестно кжде.

Късно срѣдъ нощта, пострадалата биде донесена въ града и превързана отъ съпътника ѝ лѣкаръ.

Писма отъ Кюстенджа

—Вчера по ули. Лаховари се случи едно сентиментално убийство. Единъ Капитанъ-авиаторъ биде убитъ отъ държавката му съ два револверни вистрела. Води се следствие.

—Въ града ни прави особено впечатление голѣмиятъ крахъ отъ около 50 милиона лей на Алдеа Главнитѣ виновници сж арестувани.

—И у насъ тропическата грипа има свои жертви. Нѣкои моряци отъ пристигналитѣ въ пристанището параходи сж заболѣли и болнитѣ отведени въ болницата.

—Спортниятъ тимъ на Владиславъ отъ Варна ще гостува въ града ни въ събота 15 септ. и Недѣля 16 Септ. и ще се състезава съ „Морината“ и Виктория. Състезанията се очакватъ съ голѣмо нетърпение отъ спортиститѣ.

—Миналата недѣля, спелубъ отъ Кюстенджа Славиа спечели първата побѣда, въ градъ Добричъ надъ сп. кл. Венера, казвамъ първа победа, понеже е спечелена въ другъ градъ. Славиа се върна съ добри впечатление отъ гостуването и въ Добричъ

—Въ недѣля, влакътъ за Мамаия дераира до спирката Татая. Линията бѣ повредена около 20 метра надлъжъ.

—Предстои въбротно да замине за Варна спортниятъ клубъ Славиа, гдето ще се състезава съ Шипченки Сокол.

—Онзи денъ заседава комисвата по уреждане тържествата за отпра-

нуване 50 годишнината Добруджа, като се решавъ гр. Тулча да се дигне възпоменателенъ паметникъ, а въ града ни единъ паметъ театръ, библиотека и музей.

—Живо се коментиратъ спортнитѣ ни крахъ резултата на мача, Тичи и „Униреа Трикулоръ“

Д. Н. Минчевъ

Благодарностъ

Изказвамъ и по този начинъ моята благодарностъ спрѣмо енергията на шефъ г. Фанкашъ, който сполучи открие и залови циганитѣ крадци, които на т. м. вечерта ми бѣ откраднали 1000 кг. вана, която си я получихъ обратно отъ заловенитѣ крадци. Сжщо бидоха повърнати и ограбенитѣ дрехи на П. Миховъ каруцата на г. Ал. Стойческо, отъ нашег. селъ

Георги Илиевъ.
с. Дурбалий.

СЪОБЩЕНИЕ

Изгубихъ квитанция № 59 издадена отъ Парсехъ А. Хубесериян не името на на документа подписания, отъ 10 септемврий 1928 г. 112 кг. фий по 7.30 лева кг., която обявавамъ за невалидна въ която и да се намери.

ИВАНЪ НИКОЛОВъ
с. Османфакъ

ANUNT

am perdut chitanța No. 59

eliberată de cerealistul Parseh A. Hubeserian pe numele subsemnatului cu dată de 10 Sept. 1928 pentru 1123kg. fii câte 7.30 lei kg.

O declar nulă la oricine s'ar găsi.

IVAN NICOLAEF
sat. Osmanfacă.

ПРОДАВАМЪ

мѣсто за лозе 2000 км. м. находящо се въ мѣстността „Хаджи Багларъ“

Цена износна.

Споразумение,
ХАСАН Х. С. ЗАНДАЛИ
срещу Трибунала
Базарджикъ

достойнство, което идѣше отъ цѣлото и сжщество. Тя не дружеше почти съ никого. Намираха я надменна и горда, говорѣха злѣ за нея. Но приятелъ или врагъ, младъ или възрастенъ човѣкъ, не можеше да не се загледа въ това момиче, което само като че не виждаше никого, пристѣпваше бавно, съсрѣдоточена въ себе си, чужда на всичко околнo — гордата и недостѣпна самотностъ на царкиня, доведена отъ далечна земя.

Люцканъ не криеше чувствата си къмъ нея и лекомисленъ и бѣбрица, какъвто си бѣше, говорѣше за любовта си навсѣкжде и на всички. Разбира се, хората се шегуваха и смѣха. И въ сжщностъ, любовта на Люцкана бѣше само опакито на друга истинска и сериозна любовъ. Защото не бѣше тайна за никого, че въ Цвѣтана е увлѣченъ младиятъ градски инженеръ, но кой знай защо не успѣваше поне толкозъ, колкото и другитѣ очакваха. Запазенъ е и до сега единъ особенъ документъ отъ тая тъй извѣстна история. Инженерътъ работѣше по това врѣме общия регулационенъ планъ на града. И когато всичко бѣше вече готово, и трѣбваше да се поставятъ наименованията на улицитѣ, той направи едно своевошно измѣнение на официалния проектъ: улицата, въ която живѣеше Цвѣтана, той я кръсти на нейно име. Много по късно отъ врѣмето, къмъ което се отнася тоя разказъ и когато романътъ на инженеръ бѣше добилъ вече съвсемъ други край,

трѣбваше да се изпълня изработениятъ отъ непланъ. Престѣплението бѣше открито, но самата история тъй много бѣше занимавала нѣкога цѣла градъ, щото всички уважиха чувствата на инж. нера и не зачеркнаха новото име на улицата. досега тя носи това странно за чужденцитѣ име „Цвѣтана“.

Инженерътъ бѣше най-добрия приятелъ покровителъ на Люцкана. Той му даваше и малко капиталъ, необходимъ за търговията му, подарваше му и всѣкакви дрехи отъ гардероба си, бѣта и рединготи, малко поизносенички, наистина но прилѣгаха доста добре върху слабата и неважна фигура на Люцкана. Тѣмко това облекло бѣше една отъ причините на неговата голѣма популярностъ. Отъ друга страна, макаръ и да прекарваше времето си въ сухи математически изчисления и чъртежи, младиятъ инженеръ не бѣше чуждъ на литературата и изкуството, Верно е, че, кой знае защо, най-великиятъ поетъ за него отъ всички времена бѣше Леопарди и къмъ неговата мрачна и меланхолична поезия той показваше голѣма слабостъ. Неговото име бѣше на устните му, неговите стихове цитираше. Но самъ пѣкъ бѣше извѣстенъ и жизнерадостенъ момѣкъ, духовитъ и веселъ при това — и сжщински хубавецъ. Разбира се неговото влияние върху Люцкана се простирало и въ тая областъ. Говорѣха дори, че инженерътъ не е съвсемъ чуждъ въ създаването на прочутата